

KRISTUS KUNINGA SUURPÜHA C AASTAL

(Esimene lugemine 2Sa5 ,1-3)

Lugemine teisest Saamueli raamatust:

Neil päevil tulid kõik Iisraeli suguharud Taaveti juurde Hebronisse ja ütlesid: Vaata, me oleme sinu liha ja veri. Juba varem, kui Saul oli veel meie kunigas, olid sina see, kes Iisraeli võitlusse viis ja koju tagasi tõi. Sinule on Issand öelnud: "Sa pead hoidma mu rahvast kui karjane, sina oled Iisraeli rahva valitseja."

Ja kõik Iisraeli vanemad tulid kuninga juurde Hebronisse, ning kunigas Taavet tegi Hebronis, Issanda ees, nendega lepingu. Ja nemad salvisid Taaveti kuningaks Iisraeli üle.

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps122 ,1-3. 4-5 R: 1)

R: Mingem rõõmsalt Issanda kotta.

Ma sain rõõmsaks, kui mulle öeldi:

mingem Issanda kotta!

Meie jalad seisid su väravais, Jeruusalemm.

Jerusalemm, kindel linn, kus viibitakse üheskoos.

R:

Sinna, üles, kogunevad suguharud, Issanda suguharud

Iisraeli seaduse järgi, ülistama Issanda nime.

Sest seal seisavad kohtuaujärjed,

aujärjed Taaveti kojale.

R:

(Teine lugemine Kl1 ,12-20)

Lugemine püha apostel Pauluse kirjast koloslastele:

Vennad, olge rõõmsad ja tänage Isa, kes teid on teinud pühade päranduse väärilisteks valguseriigis. Sest tema on meid välja toonud pimeduse meelevallast ja juhtinud meid kuningriiki, mis

kuulub tema armsale Pojale, kelles meil on lunastus ja pattude andeksandmine. Tema on nähtamatu Jumalaga ühte nägu, esmasündinu kõige loodu hulgas. Sest tema läbi on loodud kõik, mis on taevas ja mis maa peal, mis nähtav ja mis nähtamatu. Olgu troonid või ülemused, valitsused või meelevallad - kõik on loodud tema läbi ja temas.

Kuid tema ise on olnud enne kõike, ja kõik püsib koos tema väel - tema on ihu pea, ihu on aga kirik. Tema on algus, esmasündinu surnute hulgast - nii on ta kõiges esimene. Jumalale on olnud ju meelepärane lasta temas kõigel oma täiusel elada, et tema läbi kõiki ära lepitada ja kõik - nii maised kui taevalised - Kristuse juurde juhtida, sest tema on oma ristivere läbi kõigiga rahu teinud.

See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Mk 11,10)

Halleluuja. Kiidetud olgu, kes tuleb Issanda nimel.
Kiidetud olgu meie isa Taaveti kuningriik! Halleluuja.

(Evangeelium Lk23 ,35-43)

Lugemine püha Luuka evangeeliumist:

Rahvas aga seisis ja vaatas, kuid vanemate nõukogu liikmed pilkasid: "Teisi on ta päästnud, las päästab nüüd iseennast, kui ta on kord juba Messias ja Jumala äravalitu." Ka sõdurid mõnitasid teda, astusid tema juurde, andsid talle äädikat ja ütlesid: "Kui sa oled juutide kuningas, päästa nüüd ennast ise!" Aga Jeesuse pea kohal oli tahvel, millele oli kirjutatud: "See on juutide kuningas".

Üks kurjategijatest, kes oli ühes temaga risti löödud, teotas teda: "Kas sa ei ole siis Messias? Päästa ennast ja meid ka!" Aga teine sõitles teda ning ütles: "Karda ometi Jumalat, sina kannad ju sama karistust! Ometi kanname meie seda kui teenitud karistust, meie kurjade tegude pärast, kuid tema pole midagi halba teinud." Ja ta sõnas: "Jeesus, pea mind meeles kui sa jõuad oma kuningriiki." Jeesus vastas talle ning ütles: "Tõesti ma ütlen sulle, veel täna oled sa ühes minuga paradiisis."

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, kord helistas Inglismaal üks vanem proua hädaabinumbrile ja ütles: "Tulge kiiresti! Minu maja põõnigul on ilmselt üks linnuke kuhugi kinni jäänud ja piiksub seal nüüd meelegeitlikult." Inglased on tuntud oma looma-armastuse poolest, ja päästetöötajad saabusidki varsti - niisugused tursked hästitreenitud mehed spetsiaalsetes helkurribadega tuletõrjevormides, koos paari metsloomapääste spetsialistiga. Ka nemad kuulsid piiksumist ning asusid hoolega vaest linnukest otsima.

Alles mõne aja pärast, kui nad olid perenaise lahkel nõusolekul juba pool põõningupõrandat ja osa katusesoojustust seespoolt laiali lammutanud, selgines ühe päästeteenistuja nägu. Ta tuli põõninguredelist alla ja küsis perenaiselt: "Kas teil siin suitsuandur on?" - "Jah," vastas proua, "kuskil siin laes oli küll üks..." Just sealt, allapoole avatud põõniguluugi tagumiselt küljelt leitigi üheskoos tulekahju-alarmseade, mis andis meelegeitliku piiksumisega märku, et tema patareid on tühjaks saamas ja see tuleb uue vastu välja vahetada... Juhuslikult viibis kohapeal ka BBC võttegrupp sarjast "Metsloomade päästmine", kelle vahendusel jõudis see naljakas ja liigutav lugu miljonite vaatajateni. Enamik neist mäletab nüüd tõenäoliselt elu lõpuni, mida võib tähendada see, kui teil ühtäkki hakkab põõningul üks linnuke piiksuma...

Jah, armsad õed ja vennad - meie, inimesed, oleme tihti täitsa ise nendesamade probleemide loojateks, mida me seejärel kangelaslikult lahendame. Kõigi heade kavatsuste kiuste võib juhtuda, et pärast oleme ka ise kahevahel, kas me olime kangelased või lihtsalt natuke tobedad. Aga selle tõdemusega tuleb siin, inimeste maailmas, paraku lihtsalt elama õppida.

Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Üksainus kord kahetseda, ja kohe paradiisi? Kas pole see liiga lihtne, et olla tõsi, armsad õed ja vennad? Lihtne kindlasti mitte, sest tõeliselt kahetseda pole sugugi kerge.

Me kanname oma näol palju maske, nii iseendi kui teiste jaoks. Oma vigade tunnustamise põhjuseks teiste inimeste ees on enamasti mitte ausus, vaid pigem soov ennast õigustada, katse rünnakut ennetada, või siis ... enesehaletsus. Enesehaletsus, see tähendab: mina olen tegelikult hea, aga näe, saatus nõõgib mind; inimesed minu ümber on kurjad ja panevad mind väljapääsmatusse olukorda; nad ei võta mind tõsiselt ega saa minust aru. Ja niisugust õnnetut elu mina lihtsalt enam ei taha! Surm oleks ka parem, sest kui ma ükskord surnud olen, vaat siis nad alles näevad, mis nad endale on

sellega teinud, et nad on mind surnuks piinanud!... - Jah, vist ei tasu sellesse teemasse väga sisse elada, muidu hakkab veel ise ka nutma...

Kunagi ammu meeldis mulle vaadata vanu india armastusfilme, kus lugu läheb vahepeal nii kole kurvaks, et üdini hea ja õilsa peategelase halastamatu saatuse pärast võib valada kibedaid pisaraid. Alateadlikult samastab inimene end meeeldi hea, kuid traagilise kangelasega, kes teiste inimeste kurjuse pärast kannatab. Ma olen kuulnud, et niisuguste filmide vaatamine pidi olema kasulik pisaranäärmetele, ja nutmine pidi pealegi aitama väga hästi stressi maandada ilma alkoholi või rahustiteta. Aga kahetsus - see on midagi muud kui kurbadest lauludest saadetud liigutav melodraama, või kangelaseroll iseenda jaoks lavastatud tragöödias.

Sellepärast räägibki tänane Kristus Kuninga püha evangeelium just personaalsest kohtupäevast, mil tuleb aru anda oma tegudest mitte inimeste ees, vaid Jumalale endale. Kahetsev kurjategija, kes Jeesusega koos risti löödi, oli seal, tema kõrval, võibolla ainus kord oma elus jäägitult aus. Ta tajus endas äkki ära nii headuse kui kurjuse ega otsinud eneseõigustusi. Ta mõistis, et inimene on siin maailmas mässitud määramatutest aegadest kestnud ahelreaktsioonidesse. Nii ei suuda ta oma ekslikkuses ära tunda, milles on ta oma kasvatuse ja ümbruskonna ohver, ja milles ise süüdi... kuid ta teab, et Jumal teab. Nüüd, kui kahetsev röövel annab justkui lõpueksami kõigest sellest, mida ta oma elu jooksul on õppinud, kinnitab ta, et Jumala ees tuleb tõrkumata oma tegude ja nende tagajärgede eest vastutus võtta, sest tema on ainus õiglane kohtumõistja.

Armsad õed ja vennad, meile on võibolla liiga sageli räägitud, et inimene on patune ja kõik inimesed on patused, nii et vahel võib tekkida lausa alaväärsuskompleks: kui ma nüüd kohe kähku pattu ei tee, siis polegi ma nagu päris õige inimene. Kuid kahetseva röövli tunnistus kinnitab meile, et oma rumalate tegude õigustuseks inimese patuseuse taha pugemine ei aita. Röövel sai aru, et tal oli ka endal olnud reaalne võimalus ilma patuta elada, aga ta ei osanud seda õigel ajal väärtustada. Oma süü äratundmine ja selle kahetsemine on küll viimase pääsemisvõimalusena olemas, kuid Jeesuse eeskujuga näitab meile paremat teed: et kõiki patte ei pea nende kurjusest aru saamiseks sugugi ise ära tegema.

Paraku jääb ka meie endi süü ja tegude osas nii mõndagi selgusetuks. Tihti oli kavatsus kurja teha täiesti olemas, kuid asjaolud ei võimaldanud selle elluviimist; vahel päästis õnnelik juhus, et raskele hoolimatusele ei järgnenud sellele vastavad tagajärjed. Aga Jumal teab kõike, mis me oleme ära teeninud. Sellepärast ei tohiks me kõiki neid segaseid olukordi unustada,

vaid peaksime aeg-ajalt nendele mõtlema, neid kahetsema ja olema
valmis kõige eest vastutust kandma. Aamen.